

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 2. De illustrioribus Daciæ populis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

hominum millia sub signis haberēt, appetiti bello per Augustum, vix 20. millia eduxerunt, sicque facillè subacti sunt. Tum eis datus Præfectus Flaccus qui eos in officio continuit, inquit *Naso*. Deinceps sub Domitiano exorta bella, quæ Traianus omnino profligauit, deuictō rege Decebalō: & tum Dacia in formulam provinciæ redacta est. Sub Augusto porrò per Ælium Catum, vel vt alij malūt, Licinium Crastum ex Getis quingenta millia traducti sunt intra Danubium, vbi & dicti Mæsi. Ab Ælio quoque Plautio Mæsiæ proprætore plusquam centum millia Trans-Danubianorum cum coniugibus & liberis transportata esse colligimus ex inscriptionibus Smerij.

§. 2. De illustrioribus Daciæ populis.

N V M. 1. Mysi, dicti & Mæsi origine Thraces sunt, & Posidonius apud Strabonem ab Homero putat Thraces *Mysos Europæos* appellari: quod Strabo non improbat, licet Homeri locus eos tantum coniunctos ostendat. Et verò eiusdem linguæ cum Thracibus fuere Mysi, inquit *Strabo*; sed dubitat verum Asiatici ab Europæis acceperint nomen, an vice versâ; cum tamen hoc ipsum prius asserere visus esset.

Abstinent autem Mysi ab animalibus pietatis causâ, sed potissimum ab ouibus; & melle, caseo, lacte victitant, otiosi ferè semper, sacrificiis addictissimi, vnde *Καρποβάται* dicti quasi *scapsores fumi*. Fortissimè depugnabant, quare ab Homero *ἀγχιμαχοί* nuncupantur *Cominus pugnantes*: neque vnquam rapi sua patiebantur *Σπορθητοί*.

Item cum apud eos equi coibant, vnus quasi hymenæum canit, & suauitate cantus equæ delinitæ mox fiunt grauidæ, & pullos pulcherrimos pariunt: *Ælianus*.

N V M. 2. Triballi à Scordiscis olim pessimè affecti sunt, & ad Getas supra Istrum confugere coacti, *Strabo*. Nihilominus resumpsisse animos arguunt bella cum Philippo, & Alexandro gesta. Tempore autem Appiani gens illa erat *ἔρημος*, & *ἀνώρητος* *deserta*, & nullius nominis: sic de illâ loquitur in Illyricis.

N V M. 3. Dardani fuere admodum agrestes, vt pote qui subter sterquilinia effossas speluncas incolerent. Musicæ tamen semper operam dedere, semperque vsi sunt fistulis, & instrumentis quæ

fidibus intenduntur, *Strabo*. Ter tantum in vitam lauantur Dardani post partum, cum nuptias ineunt, & cum mortem obierunt, *Ælianus cap. 1. lib. 4. variarum*. Cum Scordiscis iuncti Macedoniam, & Græciam depopulati sunt, immo & Delphicum templum Apollinis inuaserunt, unde cum damno repulsi sunt. Cum eos inuadere cogitaret Lucius Scipio, auro corruptus fœdus cum eis pepigit, unde initium bellorum ciuilium credit exortum esse *Appianus in Illyricis*.

N V M. 4. Scythæ in inferiori Mœsiâ collocantur, quam Iordanes *Minorem Scythiam*, Zosimus *Scythiam Thracensem*, Plutarchus *Scythiam Ponticam* dixere, ut & eius incolas, *Celto-Scythas*. Ab Homero dici videntur *Διγαίοτατοι*, & Ephorus tradit ex eâ gente natum Anacharsidem. Idem Homerus *εὐρύμυς* appellauit, qui omnia habeant communia, etiam liberos, & uxores, præter gladium & poculum. Erant præterea simplices, ac minimè fraudulentæ, ideoque fortè dicti *ἄλιοι*, sed à vicinis deprauati sunt nonnihil. Hæc *Strabo lib. 7*. At *Plinius lib. 4. cap. 11*. innuit hos Scythas Arotæres dictos esse: videlicet quia terram arabant contra aliorum Scytharum viuendi rationem.

N V M. 5. Iazyges Metanastæ origine sunt Sarmatæ, ut ostendimus in Sarmatiâ: qui cum eam occupassent regionem, & patrium seruarent morem, ut curribus impositi nouas subinde mutarent sedes, dicti sunt *Μετανοῦντες*, hoc est *domicilia mutantæ*, seu *habitationem*: & eorum vestigia remanent in regiunculâ Transylvaniæ quæ adhuc *Ias*, vel *Iazaph* appellatur. *Iazis* etiam ab Ouidio dicitur in singulari 4. de Ponto.

§. 3. De Danubio.

N V M. 1. Nomen.

PRIMUM dictus est Seythicâ lingua *Ματοας*, que vox *ἄσπις* innocium sonat, quod sine periculo transmitteretur: sed cum semel in eo cladè accepissent Barbari homines cum *Δάσκιω*, seu *Δάσκιω* appellarunt: certè τὸ *Δάσκιος* ex Plutarcho apud Macedonas Mortem sonat. Cato in originibus dictum esse vult à Danis qui iidem sunt cum Dacis: alij recentiores metathesi *Danouim* pro *Abnouim*, ab monte Abnobâ Germaniæ unde existit: alij denique à voce Saxonica *Tonau*, seu *Sonitu*.